

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 538

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 8 august 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
129/566. — Ordin al președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale pentru aprobarea Normei privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse de origine animală	2–9
REPUBLICĂRI	
Hotărârea Guvernului nr. 454/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub presiune.....	9–16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ
SANITARĂ VETERINARĂ
ȘI PENTRU SIGURANȚA
ALIMENTELOR
Nr. 129 din 23 mai 2007

MINISTERUL AGRICULTURII
ȘI DEZVOLTĂRII RURALE
Nr. 566 din 6 iulie 2007

ORDIN

pentru aprobarea Normei privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse de origine animală

Văzând Referatul comun de aprobare nr. 17.605 din 15 mai 2007 și nr. 278.300 din 6 iulie 2007, întocmit de Direcția generală sanitară veterinară din cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și de Direcția politici de piață în sectorul zootehnic din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

având în vedere prevederile art. 10 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 3 alin. (1) lit. e) și al art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

având în vedere prevederile Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 790/2005 privind delimitarea competențelor instituțiilor și organizațiilor implicate în transpunerea și implementarea legislației comunitare din domeniul zootehnic cuprinse în acquis-ul veterinar,

în temeiul prevederilor Legii zootehniei nr. 72/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 1.223/1996 privind reorganizarea activității de coordonare și dezvoltare a patrimoniului genetic național din zootehnie, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (3) și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 130/2006 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și a unităților din subordinea acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor și ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emit următorul ordin:

Art. 1. – Se aprobă Norma privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse de origine animală, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. – Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, institutele veterinare centrale, direcțiile sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor județene și a municipiului București și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională pentru Ameliorare și Reproducție în Zootehnie, vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. – La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002 pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului

României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 250 din 11 aprilie 2003.

Art. 4. – Prezentul ordin transpune Directiva Consiliului 90/425/CEE privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 224 din 18 august 1990, p. 29, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva Parlamentului European și a Consiliului 2002/33/CE, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 315 din 19 noiembrie 2002, p. 14.

Art. 5. – Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale Sanitare Veterinare
și pentru Siguranța Alimentelor,
Radu Roatiș Chețan

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Decebal Traian Remeș

ANEXĂ

NORMĂ

privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului intracomunitar cu anumite animale vii și produse de origine animală

Art. 1. – (1) Controalele veterinare care se efectuează asupra animalelor vii și produselor de origine animală cuprinse în legislația veterinară menționată în anexa nr. 1 sau cele incluse în anexa nr. 2 și care sunt destinate comerțului nu se mai efectuează la frontieră, ci în conformitate cu prevederile prezentei norme, fără a se aduce atingere prevederilor art. 7.

(2) Controalele documentelor zootehnice se aplică conform regulilor de control stabilite de prezenta normă.

(3) Prezenta normă nu se aplică controalelor veterinare pentru mișcarea animalelor de companie însoțite de și sub responsabilitatea unei persoane fizice, între România și celelalte

state membre ale Uniunii Europene, atunci când aceste mișcări nu sunt destinate unei tranzacții comerciale.

Art. 2. – În înțelesul prezentei norme, următorii termeni se definesc astfel:

a) *control sanitar veterinar* – orice control fizic și/sau procedură administrativă care se aplică animalelor sau produselor de origine animală la care se face referire în art. 1 și care sunt destinate protecției directe sau indirecte a sănătății publice ori a animalelor;

b) *control zootehnic* – orice control fizic și/sau procedură administrativă care se aplică animalelor la care se face referire în actele normative menționate la cap. II din anexa nr. 1 și care sunt destinate, direct sau indirect, ameliorării raselor;

c) *comerț* – schimbul de animale vii și produse de origine animală între statele membre ale Uniunii Europene, în înțelesul art. 23 alin. (2) din Tratatul de instituire a Comunității Europene, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. C 325 din 24 decembrie 2002;

d) *exploatație* – exploatația de animale, astfel cum este definită la lit. A pct. I subpct. 1 din anexa nr. 1 la Norma sanitară veterinară privind procedura de înregistrare și autorizare sanitar-veterinară a unităților și a mijloacelor de transport din domeniul sănătății și al bunăstării animalelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 62/2007, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 22 martie 2007, și în care animalele menționate în anexele nr. 1 și 2 sunt deținute sau crescute în mod obișnuit, cu excepția ecvideelor pentru care se aplică definiția prevăzută la art. 2 lit. a) din Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor ce guvernează mișcarea ecvideelor și importul lor din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 8 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/426/CEE;

e) *centru sau organizație* – orice unitate care produce, depozitează, prelucrează sau manipulează produsele la care se referă art. 1;

f) *autoritate competentă* – Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor, competentă să efectueze controale veterinare, și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională pentru Ameliorare și Reproducere în Zootehnie, competentă să efectueze controale zootehnice, sau orice autoritate căreia acestea i-au delegat competența respectivă;

g) *medic veterinar oficial* – medicul veterinar astfel cum este definit de Ordonanța Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 31 ianuarie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 215/2004, cu modificările și completările ulterioare;

h) *control fizic* – un control al animalului, inclusiv o eventuală prelevare de probe și testare de laborator, și, atunci când este cazul, controale suplimentare în timpul carantinei;

i) *inspecție* – examinarea unităților, animalelor și alimentelor, a prelucrării acestora, a întreprinderilor din sectorul alimentar, a sistemelor de gestionare și de producție ale acestora, inclusiv a documentelor, a testelor privind produsul finit și a practicilor de nutriție a animalelor, precum și a originii și destinației intrărilor și ieșirilor, pentru a verifica dacă sunt în conformitate cu cerințele legale în toate cazurile;

j) *centre de colectare* – locații precum exploatații, centre de colectare și târguri de animale, în care ecvideele domestice sau animalele domestice din speciile bovine, ovine, caprine sau suine, care provin din diverse exploatații, sunt grupate în

vederea constituirii loturilor, conform Regulamentului Consiliului nr. 1/2005/CE;

k) *târg de animale vii* – loc împrejmuit autorizat, prevăzut cu dezinfectori rutier și o singură cale de acces, dotat cu spații amenajate pentru adăpostirea animalelor aduse pentru comercializare;

l) *regiune* – parte a teritoriului României care este supusă inspecției autorităților competente și include ca formă administrativă județul;

m) *comerciant* – orice persoană fizică sau juridică ce cumpără și vinde, direct ori indirect, animale sau produse de origine animală, în scop comercial.

CAPITOLUL I Controale la origine

Art. 3. – (1) Fac obiectul comerțului numai animalele și produsele de origine animală menționate la art. 1, care îndeplinesc următoarele condiții:

a) respectă cerințele legislației prevăzute în anexa nr. 1, pentru animalele și produsele de origine animală la care se face referire în această anexă, și cerințele de sănătate animală din statul membru de destinație, pentru animalele și produsele de origine animală menționate în anexa nr. 2;

b) provin din exploatații, centre sau organizații care sunt supuse controalelor veterinare oficiale periodice, în conformitate cu alin. (3);

c) sunt identificate în conformitate cu cerințele regulilor comunitare și sunt înregistrate indicându-se exploatația, centrul sau organizația de origine ori de tranzit;

d) atunci când sunt transportate, acestea trebuie să fie însoțite de certificate de sănătate și/sau de orice alte documente prevăzute în legislația națională transpusă, menționată în anexa nr. 1, iar pentru alte animale și produse de origine animală, de regulile statului membru de destinație. Aceste certificate sau documente emise de către medicul veterinar oficial responsabil pentru exploatația, centrul sau organizația de origine trebuie să însoțească animalul/animalele și produsele de origine animală până la destinația acestuia/acestora. Certificatele sau documentele solicitate de legislația zootehnică menționată în cap. II din anexa nr. 1, emise de autoritatea competentă, trebuie să însoțească animalul/animalele și produsele de origine animală până la destinația acestuia/acestora;

e) animalele susceptibile sau produsele animalelor susceptibile nu trebuie să provină:

- (i) din exploatații, centre sau organizații, zone ori regiuni care sunt supuse restricțiilor stabilite în conformitate cu regulile comunitare, atunci când este cazul, pentru animalele respective sau produsele provenite de la animalele respective, datorită unei suspiciuni, unui focar sau existenței unei boli la care se referă anexa nr. 3 sau datorită aplicării măsurilor de protecție;
- (ii) dintr-o exploatație, centru, organizație, zonă sau regiune care este supusă restricțiilor oficiale datorită unei suspiciuni, unui focar sau existenței unei alte boli decât cele la care se referă anexa nr. 3 sau din cauza aplicării măsurilor de protecție;
- (iii) dintr-o exploatație care nu oferă garanțiile ce pot fi solicitate de statul membru de destinație, pentru alte boli decât cele menționate în anexa nr. 3, în cazul în care acestea sunt destinate exploatațiilor, centrelor sau organizațiilor situate în statele membre care au obținut garanții în conformitate cu procedura comunitară sau într-un stat recunoscut ca fiind liber de o anumită boală conform legislației comunitare;

(iv) dintr-o exploatație, centru sau organizație și, când este cazul, dintr-o parte a teritoriului care nu oferă garanțiile suplimentare prevăzute în conformitate cu procedura comunitară, în cazul în care acestea sunt destinate unui stat membru sau unei părți a teritoriului acestuia care a beneficiat de aceste garanții. Autoritatea competentă a României, ca țară de origine, trebuie să se asigure, înaintea emiterii certificatului de sănătate sau a documentului de însoțire, că exploatațiile, centrele sau organizațiile respectă cerințele prevăzute la lit. e);

f) atunci când operațiunea de transport implică mai multe locuri de destinație, animalele și produsele de origine animală trebuie grupate împreună în tot atâtea loturi câte locuri de destinație sunt. Fiecare lot trebuie să fie însoțit de certificatele și/sau documentele la care se referă lit. d);

g) în cazul în care animalele și produsele de origine animală reglementate de legislația prevăzută în anexa nr. 1 și care respectă regulile comunitare sunt destinate exportului către o țară terță prin teritoriul altui stat membru, operațiunea de transport trebuie să rămână sub supraveghere vamală până la punctul de ieșire de pe teritoriul Comunității Europene, în conformitate cu procedura comunitară, cu excepția situațiilor speciale, când trebuie să fie autorizată de autoritatea competentă în scopul asigurării bunăstării animalelor. În cazul animalelor și produselor de origine animală care nu respectă regulile comunitare sau în cazul animalelor și produselor de origine animală la care se referă anexa nr. 2, tranzitul poate avea loc numai dacă acesta a fost autorizat de autoritatea competentă a statului membru de tranzit.

(2) Autoritatea competentă dispune ca:

a) animalele și produsele de origine animală la care se referă art. 1, care ar putea fi tăiate în baza unui program național de eradicare a bolilor care nu sunt menționate în anexa nr. 3, să nu fie expediate către teritoriul altui stat membru;

b) animalele și produsele de origine animală la care se face referire în anexa nr. 1 sau în anexa nr. 2 să nu facă obiectul comerțului cu alt stat membru dacă acestea nu pot fi comercializate pe propriul teritoriu din motive de sănătate publică sau animală justificate de art. 30 din Tratatul de instituire a Comunității Europene.

(3) Fără a se aduce atingere sarcinilor de control atribuite medicului veterinar oficial în baza legislației comunitare, autoritatea competentă trebuie să efectueze controale în exploatații, târguri de animale și centre de colectare autorizate, centre sau organizații, pentru a se asigura că animalele și produsele de origine animală destinate comerțului respectă cerințele comunitare și, în special, îndeplinesc condițiile stabilite la alin. (1) lit. c) și d) cu privire la identificare. În cazul în care există suspiciuni în ceea ce privește nerespectarea cerințelor comunitare, autoritatea competentă efectuează controalele necesare, iar dacă suspiciunea se confirmă, ia măsuri corespunzătoare care pot include izolarea exploatației, a centrului sau a organizației respective.

Art. 4. – (1) Autoritatea competentă a României, ca stat membru de expediere, ia măsurile necesare pentru a se asigura că:

a) deținătorii de animale și produse de origine animală menționate la art. 1 respectă cerințele de sănătate și zootehnice naționale sau comunitare prevăzute de prezenta normă, în toate etapele de producție și comercializare;

b) animalele și produsele de origine animală la care se referă anexa nr. 1 sunt supuse controlului sanitar veterinar, cu excepția unei derogări specifice prevăzute de regulile comunitare;

c) animalele sunt transportate în mijloace de transport corespunzătoare care respectă normele de igienă.

(2) Autoritatea competentă a României, ca stat membru de origine, care a emis certificatul sau documentul care însoțește animalele sau produsele de origine animală de la locul de origine, informează, în ziua în care acestea sunt emise și prin intermediul sistemului TRACES, autoritatea competentă centrală a statului membru de destinație și autoritatea competentă de la locul de destinație.

(3) Autoritatea competentă a României, ca stat membru de expediere, trebuie să ia măsurile corespunzătoare pentru a sancționa, conform prevederilor legale în domeniu, orice încălcare a legislației veterinare și zootehnice de către persoane fizice sau juridice, atunci când se constată că regulile comunitare au fost încălcate și, în special, atunci când se constată că documentele sau mărcile de identificare nu corespund statusului animalelor ori exploatațiilor de origine sau caracteristicilor reale ale produselor de origine animală.

CAPITOLUL II

Controale la destinație

Art. 5. – (1) Autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, implementează următoarele măsuri de inspecție:

a) la locurile de destinație a animalelor și produselor de origine animală stabilește, prin intermediul controalelor sanitare veterinare efectuate prin sondaj, fără discriminare, dacă au fost respectate cerințele art. 3; în același timp, aceasta poate preleva probe;

b) poate efectua controale în timpul transportului animalelor și produselor de origine animală pe teritoriul său, atunci când autoritatea competentă a statului membru de tranzit sau a României deține informații care conduc la suspiciunea unei nereguli;

c) atunci când animalele la care se referă art. 1 și care provin dintr-un alt stat membru sunt destinate:

(i) unui târg de animale sau unui centru de colectare autorizat, astfel cum este definit de regulile comunitare, operatorul din acele locuri este responsabil pentru admiterea animalelor care nu îndeplinesc cerințele art. 3 alin. (1). Autoritatea competentă verifică dacă animalele respectă cerințele menționate, prin intermediul controlului certificatelor sau al documentelor care însoțesc animalele;

(ii) unui abator care se află sub supravegherea unui medic veterinar oficial care trebuie să se asigure, în special pe baza certificatului sau a documentului de însoțire, că sunt tăiate numai animale care îndeplinesc cerințele art. 3 alin. (1). Operatorul abatorului este responsabil pentru tăierea animalelor care nu îndeplinesc cerințele art. 3 alin. (1) lit. c) și d);

(iii) unui comerciant înregistrat care divizează loturile de transport sau unei unități care nu este supusă unei supravegheri permanente, un astfel de comerciant sau o astfel de unitate este considerată de autoritatea competentă drept destinatarul animalelor și se aplică condițiile stabilite la lit. d);

(iv) exploatațiilor, inclusiv centrelor sau organizațiilor, unde lotul de transport este parțial descărcat pe durata transportului, fiecare animal sau grup de animale trebuie să fie însoțit, în conformitate cu art. 3, de originalul certificatului de sănătate sau al documentului de însoțire până când ajunge la destinatarul menționat în acestea;

d) destinatarii menționați la lit. c) pct. (iii) și (iv) au obligația să verifice, înainte ca lotul de transport să fie divizat sau

comercializat ulterior, prezența mărcilor de identificare, a certificatelor sau documentelor la care se referă art. 3 alin. (1) lit. c) și d), să notifice autorității competente orice neregulă sau abatere și, în acest ultim caz, să izoleze animalele respective până la luarea unei decizii în privința acestora de către autoritatea competentă;

e) garanțiile care trebuie să fie furnizate de către destinatarii menționați la lit. c) pct. (iii) și (iv) trebuie să fie specificate într-un protocol încheiat cu autoritatea competentă, ce trebuie să fie semnat în momentul înregistrării prealabile prevăzute la art. 12. Autoritatea competentă trebuie să efectueze controale randomizate pentru a verifica conformitatea cu aceste garanții.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în același mod și destinatarilor produselor de origine animală la care se referă art. 1.

(3) Toți destinatarii menționați în certificatul sau în documentul prevăzut în art. 3 alin. (1) lit. d) sunt obligați:

a) la cererea autorității competente a României, ca stat membru de destinație, și pentru realizarea controalelor menționate la alin. (1), să raporteze în avans sosirea animalelor și produselor de origine animală dintr-un alt stat membru și, în special, natura lotului de transport și data anticipată a sosirii. Limita de timp pentru notificare nu trebuie să fie, în general, mai mare de 24 de ore, deși, în circumstanțe excepționale, statele membre ale Uniunii Europene pot solicita ca notificarea să se facă cu două zile înainte. Această notificare nu este solicitată pentru caii înregistrați care sunt însoțiți de un document de identificare prevăzut de Normele privind organizarea stud-book-ului, certificarea originii și comerțul cu ecvidee de rasă pură, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 464/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 21 august 2006, ce transpun directivele Consiliului 90/427/CEE, 90/428/CEE și deciziile Comisiei 92/216/CEE, 92/353/CEE, 92/354/CEE, 93/623/CEE, 96/78/CE, 96/79/CE și 2004/158/CE;

b) să păstreze, pentru o perioadă de cel puțin 6 luni, certificatele sau documentele menționate la art. 3, pentru a le prezenta autorității competente, dacă aceasta din urmă le solicită.

Art. 6. – (1) Atunci când regulile comunitare solicită ca animalele să fie puse în carantină, aceasta are loc în mod obișnuit în exploatarea de destinație.

(2) Poate fi utilizată o unitate de carantină dacă aceasta se justifică din punct de vedere sanitar veterinar. Această unitate de carantină trebuie să fie considerată ca loc de destinație a lotului de transport. Autoritatea competentă a României notifică Comisia Europeană motivele aplicării unei astfel de măsuri.

(3) Obligațiile referitoare la carantină și localizarea acesteia din urmă trebuie să fie specificate conform cerințelor veterinare la care se referă art. 3 alin. (1) lit. a).

Art. 7. – (1) Pe parcursul controalelor efectuate de autoritatea competentă la locurile unde animalele și produsele de origine animală menționate în anexa nr. 1, provenite dintr-o țară terță, intră pe teritoriul României, în porturi, aeroporturi, posturi de inspecție la frontieră, se iau următoarele măsuri pentru:

a) verificarea certificatelor și a documentelor care însoțesc animalele și produsele de origine animală;

b) respectarea regulilor de control stabilite în art. 5 pentru animalele și produsele de origine animală;

c) respectarea regulilor stabilite de Norma sanitară veterinară care stabilește principiile ce reglementează organizarea controalelor veterinare privind produsele ce intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 206/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 752 din 4 septembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 97/78/CE pentru produsele de origine animală provenite din țări terțe;

d) respectarea regulilor stabilite de Norma sanitară veterinară privind stabilirea principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare pentru animalele care intră în Comunitatea Europeană din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 243/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 900 din 6 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/496/CEE pentru animalele provenite din țări terțe.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), toate animalele și produsele de origine animală transportate cu mijloace de transport ce asigură o legătură permanentă și directă între două puncte geografice din Comunitatea Europeană trebuie să fie supuse regulilor de control prevăzute în art. 5 din Directiva Consiliului 90/425/CE, transpusă în legislația națională prin prezenta normă.

Art. 8. – (1) Dacă în timpul unui control efectuat la locul de destinație a lotului sau în timpul transportului autoritatea competentă constată:

a) prezența agenților care produc una dintre bolile la care se referă Norma sanitară veterinară privind notificarea bolilor animalelor, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 30 august 2005, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 82/894/CEE, cu modificările și completările ulterioare, o zoonoză, o boală sau orice altă cauză similară ce poate constitui un risc major pentru animale și oameni, sau că produsele de origine animală provin dintr-o regiune contaminată de o boală epizootică, aceasta trebuie să dispună ca animalul sau transportul de animale să fie pus în carantină în cea mai apropiată unitate de carantină sau să fie tăiat și/sau distrus. Costurile aferente măsurilor menționate anterior sunt suportate de către expeditor sau de către reprezentantul său ori de persoana responsabilă pentru produsele de origine animală sau animalele respective. Autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, notifică, în scris, prin mijloace corespunzătoare, autorităților competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene constatările făcute, deciziile luate și motivele acestor decizii. Se pot aplica măsurile de protecție prevăzute în art. 10;

b) că, fără a se aduce atingere prevederilor lit. a), animalele și produsele de origine animală nu îndeplinesc cerințele stabilite de legislația națională care transpune prevederi comunitare sau de reglementările naționale referitoare la sănătatea animalelor ori, în cazul în care România obține garanții în conformitate cu procedura comunitară, autoritatea competentă a României poate, în cazul în care condițiile de sănătate publică sau animală permit acest lucru, să dea expeditorului sau reprezentantului său posibilitatea de a alege între:

- (i) menținerea animalelor și a produselor de origine animală sub supraveghere în cazul prezenței reziduurilor, până la confirmarea respectării regulilor comunitare, și, în cazul nerespectării acestor reguli, aplicarea măsurilor prevăzute de legislația comunitară;
- (ii) tăierea animalelor sau distrugerea produselor de origine animală;
- (iii) returnarea animalului sau a lotului de transport, cu autorizarea autorității competente a statului membru de expediere și notificarea anterioară a statului/statelor membru/membre de tranzit.

(2) Dacă se constată că documentele sau certificatele conțin nereguli, proprietarului sau reprezentantului său i se va acorda o perioadă de grație înaintea recurgerii la aplicarea acestor măsuri.

Art. 9. – (1) În situațiile prevăzute la art. 8, autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, trebuie să contacteze fără întârziere autoritatea competentă a statului membru de expediere. În situația în care România este stat membru de expediere, autoritatea competentă a României trebuie să ia toate măsurile necesare și să notifice autorității competente a statului membru de destinație natura controalelor efectuate, deciziile luate și motivele pentru astfel de decizii.

(2) Dacă autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, consideră că astfel de măsuri sunt inadecvate, aceasta împreună cu autoritatea competentă a statului membru de expediere trebuie să caute modalități și mijloace de remediere a situației; dacă este cazul, aceasta poate efectua o inspecție la fața locului. În situația în care România este stat membru de expediere, autoritatea competentă a României trebuie să colaboreze cu autoritatea competentă a statului membru de destinație în identificarea mijloacelor de remediere a situației.

(3) Atunci când controalele prevăzute la art. 8 indică nereguli repetate, autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, trebuie să informeze Comisia Europeană și autoritățile competente ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene.

(4) Până la concluziile Comisiei Europene, autoritatea competentă a României, ca stat membru de expediere, trebuie, la cererea statului membru de destinație, să intensifice controalele asupra animalelor și produselor de origine animală care provin din exploatarea, centrul, organizația, târgul de animale, centrul de colectare autorizate sau din regiunea respectivă și, dacă există motive serioase de risc pentru sănătatea publică sau a animalelor, să suspende eliberarea oricăror certificate sau documente de mișcare.

(5) Autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, intensifică controalele asupra animalelor care provin din aceeași exploatare, centru, organizație, târg de animale sau centru de colectare autorizate ori regiune.

(6) Deciziile autorității competente pot fi contestate potrivit legii în vigoare, cu excepția cazurilor prevăzute la alin. (9).

(7) Deciziile luate de autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, și motivațiile pentru astfel de decizii trebuie să fie notificate expeditorului sau reprezentantului său și autorității competente a statului membru de expediere.

(8) Dacă expeditorul ori reprezentantul său solicită acest lucru, îi vor fi transmise în scris deciziile și motivele menționate, împreună cu detalii privind drepturile de contestație de care dispune în baza legislației în vigoare în România, ca stat membru de destinație, procedura și limitele de timp aplicabile.

(9) În eventualitatea unei neînțelegeri, cele două părți implicate au posibilitatea, dacă vor cădea de acord, ca, în decurs de maximum o lună, să supună această neînțelegere evaluării unui expert al cărui nume figurează pe o listă a experților comunitari întocmită de Comisia Europeană. Costul consultării expertului este suportat de Comunitatea Europeană.

(10) Experții respectivi își dau avizul în decurs de maximum 72 de ore sau după primirea rezultatelor oricăror analize. Părțile respectă avizul expertului cu privire la legislația veterinară comunitară.

(11) Costurile de returnare a lotului de transport, de deținere sau izolare a animalelor ori, dacă este cazul, de tăiere sau distrugere a acestora trebuie să fie suportate de expeditor, de reprezentantul său ori de persoana responsabilă pentru animalele sau produsele de origine animală.

CAPITOLUL III

Prevederi comune

Art. 10. – (1) Autoritatea competentă a României trebuie să notifice imediat celorlalte state membre ale Uniunii Europene și

Comisiei Europene orice focar de boală de pe teritoriul său, pe lângă focarele de boală menționate în norma sanitară veterinară aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 77/2005, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 82/894/CEE, zoonozele, bolile sau alte cauze similare care pot constitui un risc serios pentru sănătatea publică sau a animalelor.

(2) Autoritatea competentă a României, ca stat membru de expediere, aplică imediat măsurile de control și de protecție prevăzute de regulile comunitare, în special determinarea zonelor-tampon prevăzute de regulile respective, sau adoptă orice altă măsură pe care o consideră corespunzătoare.

(3) Autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație sau de tranzit, care în cursul unui control prevăzut la art. 5 a stabilit existența uneia dintre bolile sau cauzele la care se referă alin. (1), dispune, dacă este necesar, măsurile de precauție prevăzute de regulile comunitare, inclusiv carantinarea animalelor.

(4) Până la luarea măsurilor de către Comisia Europeană, autoritatea competentă a României, ca stat membru de destinație, poate lua, dacă există motive serioase de risc pentru sănătatea publică sau a animalelor, măsuri de protecție interimare cu privire la exploatarea, centrele sau organizațiile respective ori, în cazul unei boli epizootice, cu privire la zona-tampon prevăzută de regulile comunitare.

(5) Măsurile luate de autoritatea competentă a României trebuie să fie notificate fără întârziere Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene.

(6) La solicitarea autorității competente a României sau la inițiativa Comisiei Europene, unul sau mai mulți reprezentanți ai Comisiei Europene se pot deplasa în România pentru a examina, în colaborare cu autoritățile competente, măsurile care au fost luate și emit un aviz cu privire la măsurile respective.

Art. 11. – Autoritatea competentă a României desemnează departamentele veterinare responsabile de efectuarea controalelor veterinare și de colaborarea cu departamentele de control ale celorlalte state membre ale Uniunii Europene.

Art. 12. – (1) Toți comercianții implicați în comerțul intracomunitar cu animale și/sau cu produse de origine animală la care se face referire în art. 1 sunt obligați:

a) să se înregistreze în prealabil într-un registru oficial, la cererea autorității competente;

b) să păstreze un registru unde sunt înscrise livrările, iar pentru destinatarii la care se referă art. 5 alin. (1) lit. c) pct. (iii), destinația ulterioară a animalelor și produselor de origine animală.

(2) Registrul menționat trebuie să fie păstrat pe o perioadă de 3 ani, astfel încât să poată fi prezentat autorității competente, la cererea acesteia.

Art. 13. – (1) Oficialii departamentelor veterinare și, după caz, în colaborare cu oficialii altor departamente din instituții cu atribuții în acest scop sunt autorizați:

a) să efectueze inspecții ale exploatașilor, instalațiilor, mijloacelor de transport și procedurilor utilizate pentru marcarea și identificarea animalelor;

b) să verifice, în cazul produselor de origine animală la care se referă anexa nr. 1, dacă personalul respectă cerințele stabilite de aceasta;

c) să recolteze probe de la:

(i) animalele ținute în vederea vânzării, comercializării sau a transportului;

(ii) produsele de origine animală ținute în vederea stocării sau vânzării, comercializării sau a transportului;

d) să examineze materialul documentar sau de prelucrare a datelor util pentru controalele efectuate ca urmare a măsurilor luate în baza prevederilor prezentei norme.

(2) Autoritatea competentă trebuie să solicite exploatațiilor, centrelor sau organizațiilor care sunt controlate colaborarea necesară pentru îndeplinirea sarcinilor menționate anterior.

CAPITOLUL IV Prevederi tranzitorii și finale

Art. 14. – (1) Până la adoptarea regulilor comunitare și fără a se aduce atingere menținerii reglementărilor naționale stabilite pentru identificarea loturilor, comerțul cu animalele și produsele de origine animală menționate în anexa nr. 2 este supus regulilor de control stabilite de prezenta normă, în special celor menționate la art. 3 alin. (1) lit. a).

CAPITOLUL I Legislație veterinară

SECȚIUNEA 1

1. Norma sanitară veterinară privind problemele de sănătate a animalelor ce afectează comerțul intracomunitar cu animale din speciile bovine și suine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 61/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 289 și 289 bis din 30 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 64/432/CEE

2. Norma sanitară veterinară care stabilește cerințele de sănătate a animalelor aplicabile comerțului intracomunitar și importului de material seminal provenit de la animale domestice din specia bovine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 205/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 756 din 5 septembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 88/407/CEE.

3. Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul intracomunitar și importul din țări terțe de embrioni proveniți de la animale domestice din specia bovine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 134/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 617 și 617 bis din 18 iulie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 89/556/CEE

4. Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor ce guvernează mișcarea ecvideelor și importul lor din țări terțe, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 30/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 8 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/426/CEE

5. Norma sanitară veterinară care stabilește cerințele de sănătate a animalelor, aplicabile comerțului intracomunitar și importului de material seminal provenit de la animale domestice din specia porcine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 217/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I,

(2) Autoritatea competentă a României trebuie să comunice Comisiei Europene și celorlalte state membre ale Uniunii Europene condițiile și procedurile aplicabile comerțului cu animalele și produsele de origine animală care sunt prevăzute la alin. (1).

(3) Regulile de control prevăzute pentru animalele și produsele de origine animală la care se referă anexa nr. 1 trebuie să fie extinse și la animalele și produsele de origine animală care nu sunt încă incluse în această anexă, atunci când sunt adoptate regulile comunitare armonizate ce reglementează comerțul acestora.

Art. 15. – Autoritatea competentă a României trebuie să trimită Comisiei Europene informațiile relevante privind controalele efectuate conform prezentei norme, utilizând un model armonizat.

Art. 16. – Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor informează Comisia Europeană cu privire la actele normative și prevederile administrative necesare pentru implementarea prezentei norme.

Art. 17. – Anexele nr. 1–3 fac parte integrantă din prezenta normă.

*ANEXA Nr. 1
la normă*

nr. 869 din 24 octombrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/429/CEE

6. Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează comerțul intracomunitar și importul din țări terțe de păsări și ouă de incubație, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 144/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 și 641 bis din 25 iulie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 90/539/CEE

7. Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului nr. 1.774/2002 ce stabilește reguli de sănătate cu privire la subprodusele de la animale ce nu sunt destinate consumului uman, publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 273 din 10 octombrie 2002, p. 1

8. Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor, care reglementează punerea pe piață a animalelor și a produselor de acvacultură, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 82/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/67/CEE

9. Norma sanitară veterinară privind condițiile de sănătate a animalelor ce reglementează comerțul intracomunitar cu ovine și caprine, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 290/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 și 56 bis din 24 ianuarie 2007, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 91/628/CEE

10. Regulamentul Consiliului nr. 1/2005/CE privind protecția animalelor în timpul transportului și al operațiunilor conexe și care modifică directivele 64/432/CEE, 93/119/CE și Regulamentul nr. 1.255/97/CE, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) nr. L 3 din 5 ianuarie 2005, p. 1

SECȚIUNEA a 2-a

1. Norma sanitară veterinară ce stabilește condițiile de sănătate a animalelor care reglementează comerțul și importul de animale, material seminal, ovule și embrioni care nu se supun cerințelor de sănătate a animalelor stabilite de legislația în domeniu, la care se referă anexa nr. 1 la Norma sanitară

veterinară referitoare la controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 128/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.100 din 6 decembrie 2005, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 92/65/CEE

2. Pentru agenți patogeni: prevederile Normei sanitare veterinare și pentru siguranța alimentelor care stabilește cerințele de sănătate a animalelor și de sănătate publică care reglementează comerțul și importul în Comunitatea Europeană de produse care nu sunt supuse cerințelor stabilite de regulile comunitare specifice la care se referă cap. I din anexa nr. 1 la Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare pentru comerțul dintre România și statele membre ale Uniunii Europene cu produse animaliere și de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 21/2003, iar în ceea ce privește agenții patogeni, Norma sanitară veterinară privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile comerțului României cu statele membre ale Uniunii Europene cu unele animale vii și produse de origine animală, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor nr. 580/2002, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr. 245/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 15 noiembrie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 92/118/CEE

CAPITOLUL II

Legislație zootehnică

1. Norma cu privire la animalele de reproducție de rasă pură din specia bovine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 17/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 și 146 bis din 15 februarie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 77/504/CEE

2. Norma privind animalele de reproducție din specia porcine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 13/2006, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 146 și 146 bis din 15 februarie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 88/661/CEE

3. Norma cu privire la animalele de reproducție de rasă pură din speciile ovine și caprine, aprobată prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 20/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 și 146 bis din 15 februarie 2006, ce transpune în legislația națională Directiva Consiliului 89/361/CEE

4. Norme privind organizarea stud-bookului, certificarea originii și comerțul cu ecvidee de rasă pură, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 464/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 715 din 21 august 2006, ce transpun în legislația națională directivele Consiliului 90/427/CEE, 90/428/CEE și deciziile Comisiei 92/216/CEE, 92/353/CEE, 92/354/CEE, 93/623/CEE, 96/78/CE, 96/79/CE și 2004/158/CE

5. Norme de apreciere a bovinelor de reproducție, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 19/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 și 146 bis din 15 februarie 2006, ce transpun în legislația națională deciziile Comisiei 84/247/CEE, 84/419/CEE, 86/404/CEE, 88/124/CEE, 96/80/CE și Directiva Consiliului 87/328/CEE

6. Norme de apreciere a ovinelor și caprinelor de reproducție, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 22/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 și 146 bis din 15 februarie 2006, ce transpun în legislația națională deciziile Comisiei 90/254/CEE, 90/255/CEE, 90/257/CEE și 90/258/CEE

7. Norme de apreciere a porcinelor de reproducție, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 15/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 și 146 bis din 15 februarie 2006, ce transpun în legislația națională directivele Consiliului 90/118/CEE și 90/119/CEE și deciziile Comisiei 89/501/CEE, 89/502/CEE, 89/503/CEE, 89/504/CEE, 89/505/CEE și 89/506/CEE

8. Directiva Consiliului 91/174/CEE privind cerințele zootehnice și genealogice pentru comercializarea animalelor de rasă pură, transpusă în legislația națională prin ordinele ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 13/2006, 17/2006 și 20/2006.

*ANEXA Nr. 2
la normă*

ANIMALE ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

care nu fac obiectul armonizării, dar sunt supuse comercializării și fac obiectul controalelor prevăzute în prezenta normă

CAPITOLUL I

Legislație veterinară care reglementează prevederi referitoare la alte animale vii care nu sunt menționate în cap. I din anexa nr. 1 la normă.

CAPITOLUL II

Legislație veterinară care reglementează prevederi referitoare la materialul seminal, ovulele și embrionii care nu sunt menționați în cap. I din anexa nr. 1 la normă.

*ANEXA Nr. 3
la normă*

LISTA

bolilor sau a bolilor epizootice care fac obiectul măsurilor de urgență obligatorii, cu restricții teritoriale la nivel de state membre, regiuni sau zone

1. Febra aftoasă (FA)
2. Pesta porcină clasică (PPC)
3. Pesta porcină africană (PPA)

4. Boala veziculoasă a porcului (BVP)
5. Influența aviară
6. Boala Newcastle (BN)
7. Pesta bovină

8. Pesta rumegătoarelor mici (PRM)
 9. Stomatita veziculoasă (SV)
 10. Boala limbii albastre
 11. Pesta ecvină (PE)
 12. Encefalomielita virală ecvină

13. Boala Teschen
 14. Variola ovină și caprină
 15. Dermatoza nodulară contagioasă
 16. Febra Văii de Rift
 17. Pleuropneumonia contagioasă bovină

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 454/2003*)

privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub presiune

CAPITOLUL I Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1 Domeniul de aplicare

Art. 1. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică recipientelor simple sub presiune executate în serie în țară sau importate, reglementând cerințele esențiale de securitate impuse acestora pentru a fi introduse pe piață și puse în funcțiune.

(2) Prevederile prezentei hotărâri nu se aplică:

a) recipientelor simple sub presiune special destinate folosirii în domenii nucleare, care prin avariere ar cauza emisii radioactive;

b) recipientelor simple sub presiune special folosite pentru instalare în interiorul navelor maritime sau aeriene ori pentru propulsarea acestora;

c) stingătoarelor de foc.

SECȚIUNEA a 2-a Definirea unor termeni

Art. 2. — În înțelesul prezentei hotărâri, următorii termeni se definesc astfel:

a) *recipient simplu sub presiune* — orice recipient sudat, supus unei presiuni interioare relative mai mari de 0,5 bari, care este destinat umplerii cu aer sau azot și care nu va fi expus la foc, denumit în continuare *recipient*;

b) *introducere pe piață* — acțiunea de a face disponibil un produs pentru prima dată, contra cost sau gratuit, în vederea distribuirii și/sau utilizării.

SECȚIUNEA a 3-a Condiții tehnice impuse la construcția recipientelor

Art. 3. — (1) Recipientele se execută:

a) fie dintr-o parte cilindrică de secțiune circulară, închisă la capete, cu funduri bombate spre exterior și/sau plane, având aceeași axă de revoluție cu partea cilindrică;

b) fie din două funduri bombate spre exterior, care au aceeași axă de revoluție.

(2) Piese componente și ansamblurile care contribuie la rezistența recipientelor se execută fie din oțel de calitate nealiat, fie din aluminiu nealiat sau aliaje din aluminiu rezistente în timp.

(3) Presiunea maximă de lucru a recipientului nu trebuie să depășească 30 bari, iar produsul PS x V (presiunea x capacitatea recipientului) nu trebuie să depășească 10.000 bari x litru.

(4) Temperatura minimă de lucru nu trebuie să fie inferioară valorii de -50°C .

(5) Temperatura maximă de lucru nu trebuie să fie superioară valorii de 300°C pentru recipientele din oțel și valorii de 100°C pentru recipientele din aluminiu și aliaj de aluminiu.

Art. 4. — (1) Recipientele la care produsul PS x V este mai mare de 50 bari x litru trebuie să satisfacă cerințele esențiale de securitate prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Recipientele la care produsul PS x V este mai mic sau egal cu 50 bari x litru trebuie fabricate conform practicilor ingineresti din România sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene și trebuie să poarte marcajele prevăzute la pct. 1 din anexa nr. 2, cu excepția marcajului european de conformitate CE, prevăzut la art. 15.

SECȚIUNEA a 4-a

Condiții de introducere pe piață a recipientelor

Art. 5. — (1) Se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a recipientelor dacă, atunci când sunt corect instalate și întreținute, nu pun în pericol siguranța persoanelor, a animalelor domestice și a proprietății, în condițiile în care sunt utilizate conform scopului prevăzut.

(2) Se consideră că sunt respectate cerințele prezentei hotărâri și se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune a recipientelor dacă acestea poartă marcajul european de conformitate CE, aplicat de un producător sau de reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene. Elementele de identificare a marcajului european de conformitate CE sunt prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 608/2001 privind evaluarea conformității produselor, republicată, cu modificările ulterioare.

(3) Autoritățile publice pot reglementa cerințe specifice de protecție pentru lucrătorii care utilizează recipiente. Respectivile reglementări nu pot aduce modificări care contravin prevederilor prezentei hotărâri.

(4) Introducerea pe piață și punerea în funcțiune a recipientelor care satisfac cerințele prezentei hotărâri nu pot fi restricționate.

Art. 6. — (1) Se consideră că recipientele care poartă marcajul CE corespund tuturor prevederilor prezentei hotărâri, inclusiv procedurilor pentru evaluarea conformității prevăzute în cap. II. Conformitatea recipientelor cu standardele române și/sau cu standardele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene care adoptă standardele europene armonizate, ale căror numere de referință au fost publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, conduce la prezumția de conformitate cu cerințele prevăzute la art. 4.

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 1.242/2004 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 454/2003 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub presiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 751 din 18 august 2004 și rectificată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 954 din 18 octombrie 2004, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 454/2003 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 25 aprilie 2003.

(2) Pentru recipientele la care producătorul nu a aplicat sau a aplicat doar parțial standardele prevăzute la alin. (1) ori pentru care nu există asemenea standarde conformitatea cu cerințele esențiale prevăzute la art. 4 alin. (1) trebuie dovedită printr-o examinare EC de tip, stabilită în condițiile prezentei hotărâri, urmată de emiterea certificatului de examinare EC de tip. Conformitatea acestor recipiente cu prototipul aprobat este certificată prin aplicarea marcajului CE.

(3) a) În cazul în care recipientului i se aplică și alte reglementări care acoperă și alte cerințe și care, de asemenea, prevăd aplicarea marcajului CE, acest marcaj indică conformitatea cu prevederile tuturor reglementărilor aplicabile.

b) Atunci când una sau mai multe dintre reglementările prevăzute la lit. a) permit producătorului, într-o perioadă de tranziție, să aleagă ce reglementări să aplice, marcajul de conformitate CE indică conformitatea numai cu reglementările aplicate de producător. În acest caz trebuie specificate în documentele, notele sau instrucțiunile care însoțesc aceste recipiente, conform cerințelor reglementărilor, elementele de identificare particulare ale reglementărilor aplicate, așa cum sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) În situația în care se constată că un standard prevăzut la alin. (1) nu răspunde în totalitate cerințelor esențiale de conformitate prevăzute la art. 4, Ministerul Economiei și Finanțelor sesizează Comisia Europeană sau statul membru al Uniunii Europene, oferind și motivațiile pentru această sesizare. În baza deciziei adoptate, din care rezultă necesitatea retragerii standardului armonizat, Ministerul Economiei și Finanțelor retrage standardul în cauză din lista standardelor armonizate, aprobată prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, și actualizează corespunzător lista standardelor armonizate, conform prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 7. — (1) Atunci când organismul de control constată că recipientele care poartă marcajul CE, folosite corespunzător destinației lor, ar putea pune în pericol siguranța persoanelor, a animalelor domestice și a proprietății, ia măsuri corespunzătoare de retragere a acelor recipiente de pe piață sau interzice ori limitează introducerea acestora pe piață.

(2) Organismul de control informează imediat, în scris, Ministerul Economiei și Finanțelor cu privire la deciziile luate, indicând motivele care au stat la baza deciziei sale și, în special, dacă neconformitatea se datorează:

a) nerespectării cerințelor esențiale prevăzute la art. 4, în cazul în care recipientele nu respectă standardele prevăzute la art. 6 alin. (1);

b) aplicării incorecte a standardelor prevăzute la art. 6 alin. (1);

c) deficiențelor din cuprinsul standardelor prevăzute la art. 6 alin. (1).

(3) Atunci când organismul de control constată că un recipient care nu este conform poartă marcajul CE, ia măsuri corespunzătoare împotriva celui care a aplicat marcajul și informează Ministerul Economiei și Finanțelor, într-un interval de 72 de ore, cu privire la orice decizie adoptată.

(4) Ministerul Economiei și Finanțelor va informa imediat Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene asupra oricărei decizii adoptate conform prevederilor alin. (1) și (3).

CAPITOLUL II

Proceduri pentru evaluarea conformității

SECȚIUNEA 1

Proceduri de certificare

Art. 8. — (1) Înaintea introducerii în fabricație a recipientului la care produsul PS x V este mai mare de 50 bari x litru și care este realizat:

a) în conformitate cu standardele prevăzute la art. 6 alin. (1), producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul pe teritoriul României sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, acționează la libera sa alegere, după cum urmează:

1. informează un organism notificat, care, în urma examinării dosarului tehnic de fabricație prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2, emite un atestat prin care se certifică faptul că dosarul tehnic de fabricație este adecvat cerințelor tehnice; sau

2. supune un prototip de recipient examinării EC de tip, în condițiile prezentei hotărâri;

b) fără a fi în conformitate, total sau parțial, cu standardele prevăzute la art. 6 alin. (1), producătorul sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul pe teritoriul României sau pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, supune un prototip de recipient examinării EC de tip, în condițiile prezentei hotărâri.

(2) Înainte de a fi introduse pe piață recipientele realizate în conformitate cu standardele prevăzute la art. 6 alin. (1) sau cu prototipul aprobat se supun:

a) dacă produsul PS x V este mai mare de 3.000 bari x litru, verificării EC, în condițiile prezentei hotărâri;

b) dacă produsul PS x V nu este mai mare de 3.000 bari x litru, dar este mai mare de 50 bari x litru, la libera alegere a producătorului:

1. declarării conformității EC; sau

2. verificării EC, în condițiile prezentei hotărâri.

(3) Documentele și corespondența realizate în legătură cu procedurile de evaluare prevăzute la alin. (1) și (2) se efectuează în limba română sau într-o limbă acceptată de organismul notificat.

SECȚIUNEA a 2-a

Examinarea EC de tip

Art. 9. — (1) Examinarea EC de tip este procedura prin care un organism notificat constată și certifică faptul că prototipul de recipient satisface prevederile aplicabile din prezenta hotărâre.

(2) Cererea pentru examinarea EC de tip cu privire la prototipul de recipient sau un prototip reprezentând o clasă de recipiente se încredințează de către producător sau reprezentantul său autorizat, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, unui singur organism notificat, ales de el. Cererea, la care se atașează dosarul tehnic de fabricație prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2, include denumirea și adresa producătorului sau ale reprezentantului său autorizat, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, indicându-se și locul de fabricație a recipientelor. Odată cu cererea se prezintă un recipient reprezentativ pentru producția avută în vedere.

(3) Organismul notificat examinează dosarul tehnic de fabricație pentru a verifica conformitatea sa, precum și recipientul transmis. La examinarea recipientului organismul notificat:

a) verifică dacă recipientul a fost fabricat conform dosarului tehnic de fabricație și poate fi utilizat în siguranță conform destinației sale;

b) execută examinări și teste pentru a verifica dacă recipientul respectă cerințele esențiale de securitate aplicabile, prevăzute în anexa nr. 1.

(4) Dacă prototipul este conform prevederilor aplicabile, organismul notificat emite un certificat de examinare EC de tip, care se înaintează solicitantului. Certificatul cuprinde concluziile examinării, indică orice condiție care a stat la baza emiterii pentru identificarea prototipului aprobat. Comisia Europeană, alte organisme notificate și autoritățile din statele membre ale Uniunii Europene pot primi o copie de pe certificat și, în baza unei cereri justificate, o copie de pe dosarul tehnic de fabricație și de pe rapoartele de examinare și testare executate.

(5) Dacă un organism notificat refuză să emită un certificat de examinare EC de tip, informează fără întârziere nejustificată solicitantul și celelalte organisme notificate. Un organism notificat care retrage un certificat de examinare EC de tip în condițiile prezentei hotărâri informează Ministerul Economiei și Finanțelor și statul membru al Uniunii Europene în care certificatul a fost acordat. Statul membru în cauză, la rândul său, informează Comisia Europeană, motivând în scris decizia adoptată.

SECȚIUNEA a 3-a

Verificarea EC

Art. 10. — (1) *Verificarea EC* este procedura prin care un producător sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, asigură și declară că recipientele care au fost verificate potrivit prevederilor alin. (3) sunt conforme cu prototipul descris în certificatul de examinare EC de tip sau cu dosarul tehnic de fabricație prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2 și pentru care s-a primit deja un atestat, conform prevederilor art. 8 alin. (1).

(2) Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca în procesul de fabricație să se asigure că recipientele se conformează prototipului descris în certificatul de examinare EC de tip sau dosarului tehnic de fabricație prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2. Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, aplică marcajul CE pe fiecare recipient și emite o declarație de conformitate.

(3) Organismul notificat efectuează examinările și testele adecvate pentru a verifica conformitatea recipientelor cu cerințele prezentei hotărâri, prin examinarea și testarea recipientelor, după cum urmează:

a) Producătorul prezintă recipientele sale în formă de loturi uniforme și ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație să asigure uniformitatea fiecărui lot fabricat.

b) Aceste loturi sunt însoțite de certificatul de examinare EC de tip emis conform prevederilor art. 9 sau, în cazul în care recipientele nu sunt fabricate în conformitate cu un prototip aprobat, de dosarul tehnic de fabricație prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2. În cea de-a doua situație enunțată organismul notificat examinează dosarul tehnic de fabricație pentru a certifica conformitatea acestuia, înainte de verificarea EC.

c) Când un lot este examinat, organismul notificat se asigură că recipientele au fost fabricate și examinate în concordanță cu dosarul tehnic de fabricație și efectuează pe fiecare recipient din lot un test hidrostatic sau un test pneumatic cu efect echivalent, la o presiune Ph egală cu de 1,5 ori presiunea de proiectare, pentru a verifica rezistența recipientului. Testul pneumatic se execută respectându-se condițiile de siguranță a testării din România. Pe lângă aceasta, organismul notificat efectuează probe pe piese-test luate dintr-o producție reprezentativă de piese-test sau dintr-un recipient, la alegerea producătorului, pentru a examina calitatea sudurii. Testele se efectuează pe

suduri longitudinale. Atunci când sunt folosite diferite tehnici de sudură pentru suduri longitudinale și circulare, se repetă testele pe sudurile circulare.

Pentru recipientele la care grosimea peretului se stabilește conform prevederilor pct. 2.1.2 din anexa nr. 1 aceste probe pe piese-test se înlocuiesc cu un test hidrostatic pe 5 recipiente luate la întâmplare din fiecare lot, pentru a se verifica conformitatea acestora cu cerințele prevăzute la pct. 2.1.2 din anexa nr. 1.

d) În cazul loturilor acceptate, organismul notificat aplică sau impune aplicarea numărului său de identificare pe fiecare recipient și întocmește un certificat scris de conformitate referitor la testele efectuate. Toate recipientele din lot pot fi introduse pe piață, cu excepția acelor care nu au trecut cu succes un test hidrostatic sau pneumatic.

Dacă un lot este respins, organismul notificat ia măsurile necesare de prevenire a introducerii pe piață a aceluși lot. În cazul respingerilor frecvente de loturi, organismul notificat poate suspenda verificarea statistică.

Producătorul are posibilitatea ca, în baza responsabilității organismului notificat, să aplice numărul de identificare a acestuia în timpul procesului de fabricație.

e) Producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, are obligația să pună la dispoziție, la cererea organismului de control, certificatele de conformitate prevăzute la lit. d), emise de organismul notificat.

SECȚIUNEA a 4-a

Declararea conformității EC

Art. 11. — (1) Producătorul care și-a îndeplinit obligațiile ce îi revin conform prevederilor art. 12 aplică marcajul CE, prevăzut în condițiile prezentei hotărâri, pe recipientele pe care le declară conforme cu:

a) dosarul tehnic de fabricație prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2, pentru care a fost emis un atestat conform prevederilor art. 8 alin. (1); sau

b) un prototip aprobat.

(2) Prin această procedură de declarare a conformității EC producătorul se supune supravegherii CE în cazurile în care produsul PS x V depășește 200 bari x litru.

Art. 12. — (1) Dacă un producător face uz de procedura prevăzută la art. 11, înainte de a începe fabricația, acesta trebuie să înainteze organismului notificat care a emis certificatul de examinare EC de tip sau atestatul, conform prevederilor art. 8 alin. (1), un document care descrie procesul de fabricație și ansamblul de măsuri prestabilite și sistematice care se aplică pentru a asigura conformitatea recipientelor cu standardele prevăzute la art. 6 alin. (1) sau cu prototipul aprobat. Acest document cuprinde:

a) descrierea mijloacelor de fabricație și verificare adecvate construcției recipientelor;

b) dosarul de control, care descrie examinările și testele adecvate care trebuie executate în procesul de fabricație, precum și procedurile respective și frecvența lor de execuție;

c) angajamentul scris privind executarea examinărilor și testelor, în acord cu dosarul de control prevăzut la lit. b), și privind executarea testului hidrostatic sau a testului pneumatic făcut pe fiecare recipient fabricat, la o presiune de testare de 1,5 ori mai mare decât cea de proiectare. Aceste examinări și teste vor fi executate de un personal calificat, care este independent de personalul de producție, și vor fi incluse într-un raport;

d) adresele locurilor de fabricație și de depozitare și data la care începe fabricația.

(2) În plus, dacă produsul PS x V este mai mare de 200 bari x litru, producătorii trebuie să autorizeze accesul organismului notificat responsabil cu supravegherea CE, pentru a inspecta la locurile de producție și depozitare, și trebuie să permită acestui organism să selecteze mostre de recipiente, furnizându-i toate informațiile necesare, în special cele legate de:

- a) dosarul tehnic de fabricație;
- b) dosarul de control;
- c) certificatul de examinare EC de tip sau atestatul conform art. 8 alin. (1), după caz;
- d) rapoartele examinărilor și testelor executate.

Art. 13. — (1) În situația în care recipientele nu sunt fabricate în conformitate cu un prototip aprobat, organismul notificat care a emis certificatul de examinare EC de tip sau atestatul conform prevederilor art. 8 alin. (1), înaintea datei de începere a oricărei fabricații, trebuie să examineze documentul prevăzut la art. 12 alin. (1), precum și dosarul tehnic de fabricație prevăzut la pct. 3 din anexa nr. 2, în scopul de a certifica conformitatea acestor recipiente.

(2) În plus, dacă produsul PS x V este mai mare de 200 bari x litru în cursul fabricației, acel organism notificat trebuie:

- a) să asigure că producătorul verifică în fapt recipientele produse în serie, conform prevederilor art. 12 alin. (1) lit. c);
- b) să preleveze mostre, în mod aleatoriu, de la locurile de fabricație sau de depozitare, pentru a fi inspectate.

Organismul notificat înaintează o copie de pe raportul de inspecție Ministerului Economiei și Finanțelor și, la cerere, altor organisme notificate ale statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene.

Art. 14. — Scopul supravegherii CE este să asigure, conform cerințelor art. 13 alin. (2), că producătorul și-a îndeplinit complet obligațiile ce derivă din art. 12 alin. (2). Supravegherea se exercită de către organismul notificat în condițiile prezentei hotărâri, care emite certificatul de examinare EC de tip prevăzut la art. 9, dacă recipientele au fost fabricate conform prototipului aprobat sau, dacă nu este cazul, de către organismul notificat căruia i s-a transmis dosarul tehnic de fabricație, conform prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a).

CAPITOLUL III

Marcaje

Art. 15. — (1) Marcajul de conformitate CE și inscripționările prevăzute în anexa nr. 2 trebuie aplicate în mod vizibil, ușor lizibil și durabil direct pe recipient sau pe o placă de marcaj montată pe recipient astfel încât să nu poată fi detașată. Marcajul CE este urmat de numărul de identificare a organismului notificat, atribuit conform prevederilor art. 16 alin. (2), desemnat pentru verificarea EC sau supravegherea CE.

(2) Este interzisă aplicarea pe recipiente a marcajelor asemănătoare cu marcajul CE, care pot fi confundate cu acest marcaj de conformitate. Orice alt marcaj poate fi aplicat pe recipiente sau pe placa de marcaj, cu condiția ca vizibilitatea și lizibilitatea marcajului CE să nu fie reduse.

(3) Când organismul de control constată că marcajul CE a fost incorect aplicat, producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, este obligat să aducă recipientul în stare de conformitate cu prevederile privind aplicarea marcajului CE și să înceteze încălcarea prevederilor prezentei hotărâri. Atunci când organismul de control constată că neconformitatea continuă, trebuie să ia măsurile necesare de limitare sau interdicere de la introducerea pe piață a recipientului în cauză sau să asigure retragerea de pe piață, în conformitate cu prevederile prezentei hotărâri.

CAPITOLUL IV

Organisme notificate și organisme de control

SECȚIUNEA 1

Organisme notificate

Art. 16. — (1) Ministerul Economiei și Finanțelor evaluează competența organismelor din România pe baza unor norme metodologice elaborate, având în vedere criteriile minime prevăzute în anexa nr. 3, aprobate prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Ministerul Economiei și Finanțelor va notifica Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene organismele recunoscute pe care le-a desemnat pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2), împreună cu atribuțiile specifice pe care aceste organisme au fost desemnate să le îndeplinească și numărul de identificare alocat acestora anterior de către Comisia Europeană.

(3) Lista organismelor notificate și numărul alocat acestora, precum și sarcinile specifice pentru care au fost notificate se publică și se actualizează în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(4) În condițiile în care constată că un organism notificat nu mai întrunește criteriile minime prevăzute în anexa nr. 3, Ministerul Economiei și Finanțelor retrage recunoașterea unui astfel de organism.

(5) Ministerul Economiei și Finanțelor informează Comisia Europeană și statele membre ale Uniunii Europene asupra deciziei adoptate conform prevederilor alin. (4), în scopul retragerii notificării la nivel european.

SECȚIUNEA a 2-a

Supravegherea pieței

Art. 17. — Organismul de control care verifică respectarea prevederilor prezentei hotărâri este Inspecția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR — SP, organ de specialitate care funcționează în subordinea Ministerului Economiei și Finanțelor.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 18. — (1) Încălcarea prevederilor prezentei hotărâri atrage răspunderea materială, civilă, contravențională sau penală, după caz, a celor vinovați, în condițiile legii.

(2) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează astfel:

a) nerespectarea prevederilor art. 4 alin. (1) referitoare la cerințele esențiale și a prevederilor art. 6 alin. (1) referitoare la aplicarea standardelor armonizate, cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei retragerea de pe piață și/sau interdicerea utilizării și introducerii pe piață a produselor neconforme;

b) nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (1) lit. a) referitoare la dosarul tehnic de fabricație, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei și interdicerea comercializării, până la o dată stabilită de organismul de control de comun acord cu producătorul sau cu reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România sau într-un stat membru al Uniunii Europene, după caz, pentru eliminarea neconformităților;

c) nerespectarea prevederilor art. 15 referitoare la aplicarea marcajului de conformitate, cu amendă de la 2.500 lei la 5.000 lei, retragerea de pe piață și/sau interdicerea introducerii pe piață a produselor nemarcate sau marcate incorect, până la eliminarea neconformităților.

(3) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la alin. (2) se realizează de persoane împuternicite

de Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat — Departamentul supraveghere piață — ISCIR — SP.

(4) Contravențiilor prevăzute la alin. (2) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Orice decizie luată în baza acestei hotărâri de ISCIR—SP, din care rezultă sancțiuni și restricții de introducere pe piață sau punere în funcțiune a recipientelor, trebuie să menționeze temeiul legal al deciziei, în condițiile prezentei hotărâri, și se aduce la cunoștință Ministerului Economiei și Finanțelor.

(6) Decizia se aduce la cunoștință într-un interval de 72 de ore celui sancționat, informându-l cu privire la posibilitatea de exercitare a căilor de atac potrivit legislației în vigoare în România.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 19. — Ministerul Economiei și Finanțelor elaborează și actualizează periodic lista standardelor române care adoptă standardele europene armonizate referitoare la recipientele simple sub presiune, prevăzute la art. 6 alin. (1), aprobată prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 20. — (1) Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA se admit introducerea pe piață și punerea în funcțiune și a recipientelor care poartă marcaj național de conformitate CS, aplicat conform prevederilor art. 22 alin. (1). Elementele de identificare a marcajului național de conformitate CS sunt prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 608/2001, republicată, cu modificările ulterioare.

(2) Se interzice aplicarea pe recipiente a marcajului național de conformitate CS concomitent cu marcajul CE, în condițiile prezentei hotărâri.

Art. 21. — (1) Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA, pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității prevăzute de prezenta hotărâre, Ministerul Economiei și Finanțelor recunoaște și desemnează organisme la nivel național.

(2) Recunoașterea și desemnarea prevăzute la alin. (1) se realizează conform unor norme metodologice, elaborate având în vedere criteriile minime prevăzute în anexa nr. 3, aprobate

prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Lista cuprinzând organismele prevăzute la alin. (1), sarcinile specifice pentru care acestea au fost desemnate și numerele lor de identificare se aprobă și se actualizează prin ordin al ministrului economiei și finanțelor, ori de câte ori este necesar, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 22. — (1) În situația în care evaluarea conformității recipientelor destinate pieței naționale se realizează prin utilizarea procedurilor prevăzute de prezenta hotărâre de către organisme recunoscute și desemnate la nivel național, în condițiile prezentei hotărâri, producătorul sau reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România, trebuie să aplice marcajul național de conformitate CS.

(2) Prevederile art. 6 alin. (3) se aplică și pentru produsele care poartă marcaj național de conformitate CS.

Art. 23. — (1) Producătorul, reprezentantul autorizat al acestuia, persoană juridică cu sediul în România, după caz, care introduce pe piață recipiente cu marcaj CS, are aceleași responsabilități cu cele prevăzute pentru recipientele introduse pe piață cu marcaj CE.

(2) Până la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA prevederile referitoare la marcajul CE sunt aplicabile și pentru marcajul național de conformitate CS.

(3) Sancțiunile și măsurile prevăzute în cap. V se aplică și în cazul recipientelor introduse pe piață cu marcajul național de conformitate CS.

Art. 24. — Începând cu data de 1 ianuarie 2007 vor fi admise la comercializare numai recipientele simple sub presiune care poartă marcajul CE.

Art. 25. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 26. — (1) Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. 6 alin. (4) și ale art. 7 alin. (4), care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2007, precum și ale art. 9 alin. (5) și ale art. 16 alin. (2) și (5), care se aplică de la data intrării în vigoare a Protocolului european privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale — PECA.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 571/2001 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață a recipientelor simple sub presiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 11 iulie 2001.

ANEXA Nr. 1

CERINȚELE ESENȚIALE de securitate impuse recipientelor

1. Materiale

Materialele trebuie să fie selectate în conformitate cu destinația recipientelor și în conformitate cu cerințele menționate la pct. 1.1—1.4.

1.1. Părți sub presiune

Materialele la care se referă pct. 1, utilizate în fabricație pentru părțile sub presiune, trebuie:

— să poată fi sudate;

— să fie ductile și rezistente astfel încât o rupere la o temperatură minimă de lucru să nu permită fragmentarea sau o rupere de tip fragil;

— să nu fie afectate intens de procesul de îmbătrânire.

În plus, pentru recipientele din oțel materialele trebuie să respecte cerințele formulate la pct. 1.1.1, iar pentru recipientele din aluminiu sau din aliaj de aluminiu, cerințele menționate la pct. 1.1.2.

Materialele trebuie să fie însoțite de un certificat de inspecție elaborat de producătorul materialelor, astfel cum este prevăzut în anexa nr. 2.

1.1.1. Recipiente din oțel

Oțelurile nealiat de calitate trebuie să satisfacă următoarele cerințe:

- a) să fie calmate și să fie livrate după un tratament de normalizare sau într-o stare echivalentă;
- b) conținutul de carbon pe produs să fie mai mic de 0,25%, iar conținutul de sulf și cel de fosfor să fie fiecare mai mic de 0,05%;

c) fiecare produs să aibă următoarele calități mecanice:

(i) rezistența maximă la tracțiune $R_{m, max}$ trebuie să fie mai mică de 580 N/mm²;

(ii) alungirea la rupere trebuie să fie:

- dacă epruvetele sunt prelevate paralel cu direcția de laminare:

— grosimea ≥ 3 mm; $A \geq 22\%$;

— grosimea < 3 mm; $A_{80mm} \geq 17\%$;

- dacă epruvetele sunt prelevate perpendicular pe direcția

de laminare:

— grosimea ≥ 3 mm; $A \geq 20\%$;

— grosimea < 3 mm; $A_{80 mm} \geq 15\%$;

(iii) reziliența KCV, pentru 3 epruvete testate longitudinal, la temperatura minimă de lucru nu trebuie să fie mai mică de 35 J/cm². Cel mult una dintre cele 3 valori măsurate la testare poate fi mai mică de 35 J/cm², cu un minim de 25 J/cm².

Această proprietate trebuie verificată în cazul oțelurilor utilizate la fabricarea recipientelor a căror temperatură de lucru este mai mică de -10°C și care au grosimea pereților mai mare de 5 mm.

1.1.2. Recipiente din aluminiu

Recipientele din aluminiu nealiat trebuie să aibă conținutul de aluminiu de cel puțin 99,5% și acele aliaje descrise în art. 3 alin. (2) din hotărâre trebuie să aibă o rezistență adecvată la coroziunea intercrystalină, la temperatura maximă de lucru.

În plus aceste materiale trebuie să satisfacă următoarele cerințe:

a) să fie livrate în stare recoaptă;

b) să aibă următoarele caracteristici mecanice pe produs:

— rezistența maximă la tracțiune, $R_{m, max}$ să nu fie mai mare de 350 N/mm²;

— alungirea la rupere să fie:

— $A \geq 16\%$ dacă epruveta este prelevată paralel cu direcția de laminare;

— $A \geq 14\%$ dacă epruveta este prelevată perpendicular pe direcția de laminare.

1.2. Materiale de sudură

Materialele de sudură utilizate în execuția recipientelor sau la sudarea unor accesorii pe recipiente trebuie să fie adecvate și compatibile cu materialele care se sudează.

1.3. Accesorii care contribuie la rezistența recipientului

Aceste accesorii (de exemplu: șuruburi și piulițe) trebuie să fie executate dintr-un material specificat la pct. 1.1 sau din alte tipuri de oțel ori din aluminiu sau aliaj adecvat de aluminiu, compatibile cu materialele utilizate în fabricarea părților sub presiune.

Aceste materiale trebuie să aibă la temperatura minimă de lucru alungire la rupere și reziliență adecvate.

1.4. Părțile care nu sunt sub presiune

Toate părțile nepresurizate ale recipientelor sudate trebuie să fie din materiale care sunt compatibile cu materialele componentelor pe care sunt sudate.

2. Proiectarea recipientului

La proiectarea recipientului producătorul trebuie să definească destinația utilizării acestuia și să selecteze:

- a) temperatura minimă de lucru T_{min} ;
- b) temperatura maximă de lucru T_{max} ;
- c) presiunea maximă de lucru PS.

Totuși, dacă este selectată o temperatură minimă de lucru mai mare de -10°C , calitățile cerute materialelor trebuie să fie satisfăcute pentru temperatura de -10°C .

De asemenea, producătorul trebuie să țină seama de următoarele prevederi:

a) să poată fi inspectat interiorul recipientului;

b) să poată fi drenat recipientul;

c) calitățile mecanice să fie menținute de-a lungul perioadei de utilizare a recipientului în scopul pentru care a fost destinat;

d) luându-se în considerare destinația lor, recipientele vor fi protejate corespunzător împotriva coroziunii,

și de faptul că în condițiile de utilizare avute în vedere:

e) recipientele nu trebuie să fie supuse la solicitări care să le afecteze siguranța în funcționare;

f) presiunea interioară nu va depăși în mod permanent presiunea maximă de lucru PS; se pot admite creșteri momentane de presiune cu până la 10%.

Cordoanele de sudură circulare și longitudinale trebuie făcute utilizându-se suduri cu pătrundere totală sau suduri cu efect echivalent.

Fundurile convexe, altele decât cele emisferice, trebuie să fie prevăzute cu o margine cilindrică.

2.1. Grosimea peretelui

Dacă $PS \times V < 3.000$ bari x litru, producătorul trebuie să aleagă una dintre metodele descrise la pct. 2.1.1 și 2.1.2 pentru determinarea grosimii peretelui recipientului.

Dacă $PS \times V > 3.000$ bari x litru sau dacă temperatura maximă de lucru este mai mare de 100°C , grosimea peretelui trebuie determinată prin metoda de lucru descrisă la pct. 2.1.1.

Grosimea reală a peretelui secțiunii cilindrice și a capacelor nu poate fi mai mică de 2 mm la recipientele din oțel și mai mică de 3 mm la recipientele din aluminiu sau aliaj de aluminiu.

2.1.1. Metoda de calcul

Grosimea minimă a părților sub presiune trebuie calculată avându-se în vedere intensitatea solicitărilor și următoarele prevederi:

a) presiunea de calcul adoptată nu trebuie să fie mai mică decât presiunea maximă de lucru aleasă;

b) efortul unitar de membrană admisibil nu trebuie să fie mai mare decât cea mai mică dintre valorile 0,6 R_{ET} și 0,3 R_m .

Producătorul trebuie să folosească valorile minime ale R_{ET} și R_m garantate de producătorul materialului pentru a determina solicitarea admisibilă.

În orice caz, dacă porțiunea cilindrică a recipientului are una sau mai multe suduri longitudinale executate printr-un procedeu de sudură neautomat, grosimea calculată prin metoda descrisă mai sus trebuie multiplicată cu un coeficient de 1,15.

2.1.2. Metoda experimentală

Grosimea peretelui trebuie determinată astfel încât recipientele să reziste la temperatura ambiantă la o presiune egală cu de cel puțin 5 ori presiunea maximă de lucru, cu un factor permanent de deformare pe circumferința nu mai mare de 1%.

3. Procesul de fabricație

Recipientele vor fi construite și verificate în procesul de fabricație, în conformitate cu dosarul tehnic de fabricație descris la pct. 3 din anexa nr. 2.

3.1. Pregătirea părților componente

Pregătirea părților componente (de exemplu: formare și șanfrenare) nu trebuie să conducă la defecte de suprafață, fisuri sau modificări ale caracteristicilor mecanice, care să afecteze siguranța recipientelor.

3.2. Suduri pe părțile sub presiune

Caracteristicile sudurilor și zonelor adiacente trebuie să fie similare cu cele ale materialelor sudate și să nu prezinte niciun defect intern sau de suprafață care poate periclita siguranța recipientelor.

Sudurile trebuie executate de sudori sau operatori având un nivel de competență corespunzător, conform procedurilor de sudare aprobate. Aceste aprobări ale procedurilor și testarea

1. Inscricțiuni

Recipientul sau placa de marcaj trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații:

- presiunea maximă de lucru (PS în bar);
- temperatura maximă de lucru (T_{max} în °C);
- temperatura minimă de lucru (T_{min} în °C);
- capacitatea recipientului (V în l);
- numele sau sigla producătorului;
- tipul și seria sau lotul de identificare a recipientului;
- ultimele două cifre ale anului în care a fost aplicat marcajul de conformitate.

Atunci când se folosește placa de marcaj, aceasta trebuie proiectată în așa fel încât să nu poată fi refolosită și trebuie să cuprindă un spațiu liber în care să se poată plasa o altă informație.

2. Instrucțiuni

Instrucțiunile vor cuprinde următoarele informații:

- caracteristicile prevăzute la pct. 1, cu excepția seriei de identificare a recipientului;
- destinația recipientului;
- cerințele de întreținere și instalare pentru securitatea recipientului.

Instrucțiunile vor fi redactate în limba sau în limbile oficiale ale țării de destinație.

3. Dosarul tehnic de fabricație

Dosarul tehnic de fabricație trebuie să cuprindă o descriere a tehnicilor și operațiunilor utilizate în scopul îndeplinirii cerințelor esențiale cuprinse în art. 3 sau în standardele prevăzute la art. 6 alin. (1) din hotărâre, și anume:

- un proiect de execuție detaliat al tipului de recipient;
- instrucțiunile;
- un document care descrie:
 - materialele alese;
 - procedeele de sudură alese;
 - verificările alese;
 - orice detaliu pertinent referitor la proiectarea recipientului.

Dacă se utilizează procedurile descrise la art. 8—12 din hotărâre, documentația va include, de asemenea:

- certIFICATELE cu privire la alegerea potrivită a procedeelelor de sudură și a sudurilor sau a operatorilor;
- certificatul de inspecție pentru materialele utilizate în fabricația părților și ansamblurilor care contribuie la rezistența recipientului sub presiune;
- raportul examinărilor și al testelor executate sau o descriere a verificărilor propuse.

4. Definiții și simboluri

4.1. Definiții

a) *Presiunea de proiectare (P)* este presiunea aleasă de producător și folosită pentru determinarea grosimii părților sub presiune.

b) *Presiunea maximă de lucru (PS)* este presiunea maximă care poate fi exercitată în condiții normale de lucru.

gradului de calificare a personalului trebuie efectuate de un organism notificat.

În timpul fabricației producătorul trebuie, de asemenea, să asigure o calitate constantă a sudurii prin teste specifice, folosind proceduri adecvate. Rezultatele acestor teste trebuie să fie consemnate într-un raport.

4. Punerea în funcțiune a recipientelor

Recipientele trebuie să fie însoțite de instrucțiuni elaborate de producător, astfel cum este prevăzut la pct. 2 din anexa nr. 2.

ANEXA Nr. 2

c) *Temperatura minimă de lucru (T_{min})* este temperatura stabilizată cea mai mică în peretele recipientului, în condiții normale de lucru.

d) *Temperatura maximă de lucru (T_{max})* este temperatura stabilizată cea mai mare în peretele recipientului, în condiții normale de lucru.

e) *Limita de curgere (R_{ET})* este valoarea la temperatura maximă de lucru T_{max} :

— a limitei de curgere în punctul superior R_{eH} pentru un material care are atât punct de curgere superior, cât și inferior; sau

— a limitei de curgere $R_p 0,2$;

— a limitei de curgere $R_p 1,0$ în cazul aluminiului nealiat.

f) Familii de recipiente:

Recipientele formează o parte din aceeași familie, dacă diferă de prototip doar prin diametru, cu condiția ca cerințele specificate la pct. 2.1.1 sau 2.1.2 din anexa nr. 1 să fie respectate și/sau, pe lungimea porțiunii lor cilindrice,

— variantele din cadrul familiei trebuie să aibă minimum o virolă dacă un prototip are una sau mai multe virole suplimentare la capete;

— variantele din cadrul familiei nu trebuie să aibă o virolă dacă un prototip are doar două capete elipsoidale.

Pentru fiecare variantă trebuie indicate în desen variațiile în lungime care pot duce la crăpături și/sau penetrări care trebuie modificate.

g) Un lot de recipiente este alcătuit din cel mult 3.000 de recipiente din același tip de model.

h) Se consideră *fabricație în serie*, în sensul prezentei hotărâri, dacă cel puțin un recipient de același tip este fabricat într-o perioadă dată printr-un proces continuu de fabricație, conform unui proiect comun și utilizându-se același proces de fabricație.

i) *Certificatul de inspecție* este documentul prin care producătorul certifică faptul că produsele livrate îndeplinesc cerințele comenzii și în care el prezintă rezultatele verificării curente de fabricație, în special compoziția chimică și caracteristicile mecanice, executat pe produsele fabricate prin același proces de fabricație cu cel al comenzii, dar nu în mod special pe produsele livrate.

4.2. Simboluri

A	— alungirea la rupere ($Lo = 5,65 \sqrt{S_0}$) % (unde Lo este lungimea calculată, exprimată în mm, iar S_0 este aria secțiunii transversale a secțiunii testate, exprimată în mmp);
$A_{80\text{ mm}}$	— alungirea la rupere ($Lo = 80\text{ mm}$) %;
KCV	— reziliența J/cm ² ;
P	— presiunea de proiectare bar;
PS	— presiunea de lucru bar;
P_h	— presiunea de probă hidrolică sau pneumatică bar;
$R_p 0,2$	— limita de curgere la 0,2% N/mm ² ;
R_{ET}	— limita de curgere la temperatura maximă de lucru N/mm ² ;
R_{eH}	— limita de curgere în punctul superior N/mm ² ;

R_m — rezistența la tracțiune N/mm²;
 T_{max} — temperatura maximă de lucru °C;
 T_{min} — temperatura minimă de lucru °C;

V — volumul recipientului l;
 $R_{m,max}$ — rezistență maximă la tracțiune N/mm²;
 $R_{p1,0}$ — limita de curgere la 1,0% N/mm².

ANEXA Nr. 3

CRITERIILE MINIME

care trebuie avute în vedere la desemnarea organismelor notificate pentru realizarea procedurilor de evaluare a conformității

1. Organismul notificat, directorul sau/și personalul responsabil pentru executarea testelor de verificare trebuie să fie alții decât proiectantul, producătorul, furnizorul sau instalatorul de recipiente, pe care aceștia le inspectează, și decât reprezentanții autorizați ai acestuia. Ei nu se vor implica direct în proiectarea, construcția, comercializarea sau întreținerea acestor recipiente și nici nu vor reprezenta părțile angajate în aceste activități. Aceasta nu exclude posibilitatea schimburilor de informații tehnice dintre producător și organismul notificat de inspecție.

2. Organismul notificat și personalul său trebuie să execute testele de verificare cu cel mai înalt grad de integritate profesională și competență tehnică și trebuie să fie independenți de orice presiuni și stimulente, îndeosebi financiare, din partea unor persoane sau grupuri de persoane care au interes în rezultatul verificării și care ar putea influența decizia lor sau rezultatele verificărilor.

3. Organismul notificat trebuie să aibă la dispoziție personalul necesar și să dispună de dotările necesare care să îi permită îndeplinirea în bune condiții a sarcinilor sale administrative și tehnice legate de verificare; de asemenea, trebuie să aibă acces la echipamentul necesar pentru verificări speciale.

4. Personalul organismului notificat trebuie să aibă:
 — pregătire tehnică și profesională temeinică;
 — cunoștințe satisfăcătoare în ceea ce privește cerințele testelor ce trebuie executate și experiență adecvată pentru aceste teste;

— abilitatea de a emite certificate, înregistrări și rapoarte de autentificare a performanțelor testelor.

5. Trebuie garantată imparțialitatea personalului. Remunerarea personalului nu trebuie să fie dependentă de numărul de teste executate și nici de rezultatul acestora.

6. Organismul notificat trebuie să încheie o asigurare de răspundere civilă dacă răspunderea pentru teste nu este asumată de către stat prin lege sau statul însuși este responsabil pentru efectuarea testelor.

7. Personalul este obligat să păstreze secretul profesional cu privire la informațiile dobândite în exercitarea sarcinilor sale ce decurg din respectarea prevederilor prezentei hotărâri sau a altor reglementări, cu excepția situației în care informațiile sunt solicitate de Ministerul Economiei și Finanțelor în calitate de autoritate de stat în domeniu.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București, C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

